

ко дена вече го ненапушала. " Не, азъ вече не съмь слуга нито императору, нито другому нѣкому, но само одному Богу," казалъ Константинъ, и пострыгль ся инокъ, при което му надѣнжли името Кырилъ. Но не за много време носиль той иноческыйтъ образъ, само нѣколко дена, въ които постоянно ся молилъ и **ВЪ МОЛИТВЫТЪ СИ НЕПРѢСТАННО ПОЯНУВАЛЪ СВОѢТЪ СЛАВЕНСКЪ ПАСТВЪ, И ПРИЗОВАВАЛЪ НА НЕЖЪ БОЖІЕТО БЛАГОСЛОВЕНІЕ:** « Господи, Боже мой, послушай моитѣ молитвы, и вѣрното ти стадо съхрани и сътвори изредны люди и въдѣхни въ сръдца ихъ слово твоего ученія.» Така ся молилъ умирающій Кырилъ за насъ, своитѣ възлюбленны сынове, за своѢтѣ славенскъ паствѣ ! Като осѣщаль приближеніето на смърть-тѣ си, може бы, въ послѣднійтѣ часъ на животѣтъ си, той пакъ споменува славенытѣ; той казува на Методіѣ, като ся прощаваль послѣдне лобзаніе съ брата си: « Ный, брате, тегляхмы съ тебе на една браздѣ да оремъ, и ето азъ